

KAARTEN OP TAFEL

Casusbeschrijving

Stel je eens voor: je werkt in een middelgrote stad in Nederland, die een echte afspiegeling is van de Nederlandse maatschappij. En zoals overal in Nederland wonen er ook mensen zoals Joop, hij is 52 jaar.

JOOP:

“Ja, ik heb alleen de lagere school gedaan hè? Dat ging zo in die tijd. Maar die brieven van instanties, die zijn moeilijk hoor. Daar snapt een normaal mens toch niks van? Ja, ik laat wel eens een brief - vooral die blauwe hè - slingeren. Nou, dan komt ie weleens in de krantenbak terecht. Onlangs heb ik een gesprek met zo’n dame van de gemeente gehad. Of ik geen behoefte had aan een cursus in de bibliotheek. Kijk, een computercursus wil ik best volgen, maar om nu nog beter te leren lezen en schrijven, daar heb ik echt niet zo’n zin in. Bovendien: zo’n bibliotheek met al die boeken en slimme mensen: wat moet ik daar?”

En we hebben Basel, een 19-jarige jongen uit Syrië.

BASEL:

“Sinds kort woon ik in deze stad, daarvoor heb ik in allerlei AZC’s in Nederland gewoond. Ik ben blij dat ik een plek heb, waar mijn hart kan wonen. Ik vind de Nederlandse taal heel moeilijk. In Syrië had ik een eigen winkel, maar hier kan ik alleen naar niveau 1 op het mbo. Tuurlijk, ik vind het goed om naar het Digitaalhuis te gaan. Bij Vluchtelingenwerk hebben ze dat voor mij geregeld. Maar ik heb het wel druk: ik ga elke week naar Vluchtelingenwerk, ik heb een coach van Welzijnswerk, en iemand bij de gemeente die mij helpt met het afbetalen van mijn schulden. En dan moet ik ook nog naar school.”

En op de hoek bij Basel woont Janny, 60 jaar:

JANNY:

“Ja ik heb jarenlang in de horeca gewerkt en mijn man Nico deed eigenlijk altijd onze administratie. Maar sinds Nico er niet meer is, weet ik het ook niet meer zo goed. Door een reorganisatie ben ik mijn baan in de keuken van het bejaardentehuis kwijtgeraakt. Soms helpt Chantal, mijn buurvrouw me. Maar solliciteren is heel moeilijk, dat heb ik toch ook nooit gedaan? Door de gemeente ben ik doorverwezen naar de bieb voor een cursus, hoe heet het ook alweer: Digisterker geloof ik. Die ambtenaar had het over een digitaalhuis ofzo?”

Goed. En in die middelgrote stad in Nederland staat een heel actieve bibliotheek. Een paar jaar geleden is de bibliotheek een ‘digitaalhuis’ gestart. Er worden al diverse activiteiten en cursussen georganiseerd rondom taal en digitaal. Zo wordt er al samengewerkt met enkele lokale partners zoals de gemeente en zijn er taalvrijwilligers actief. Nu heeft het MT de ambitie uitgesproken om de dienstverlening van het digitaalhuis uit te breiden naar bredere dienstverlening op het gebied van basisvaardigheden, en activiteiten te ontwikkelen op het gebied van gezondheid, financiële en juridische ondersteuning. Niet voor niets: want de Joops, Basels en Janny’s van de stad dreigen anders niet ten volle mee te kunnen doen in de maatschappij.

Daarvoor is samenwerking nodig met partners als het UWV, Welzijn en Vluchtelingenwerk. De coördinator Basisvaardigheden is aangewezen als ‘trekker’ van het project. Zij heeft daarvoor verschillende gesprekken met interne en externe partners gevoerd. Er was over het algemeen wel commitment, maar de nieuwe externe partners komen financieel niet (voldoende) over de brug en wie is er nu eigenlijk ‘eigenaar’ van het project? Ook is er wat gemorrel van partners over bij wie welke taken liggen. Maar hoe helpen we Joop, Basel en Janny nu verder?

Z.O.Z.

KAARTEN OP TAFEL

OPDRACHT 1

Een van jullie heeft 'spelleider' op zijn of haar badge staan. De spelleider bewaakt het proces van het spel, deelt de kaarten uit waarop de verschillende rollen staan en leest de opdrachten hardop voor. Ook schrijft hij/zij de oplossingen en aanpak op, op bijgevoegd invulformulier.

OPDRACHT 2 Voorstelrondje

De naam op jouw badge correspondeert met een van de rollen/organisaties die betrokken zijn bij het digitaalhuis. Stel jezelf even kort voor in je rol aan de anderen. Naam en functie zijn voldoende.

OPDRACHT 3 Doe-kaarten

Jullie zijn een werkgroep om het digitaalhuis door te ontwikkelen. Er is al veel gebeurd, zo zijn er diverse activiteiten en cursussen, maar om als taalhuis echt als centrum van het maatschappelijk netwerk te fungeren, moeten er extra stappen worden gezet. Daarvoor zijn jullie nu bij elkaar. De spelleider leest steeds een doe-opdracht voor. Houd je als werkgroep goed aan de tijd. Neem de laatste vijf minuten om jullie belangrijkste inzichten op te schrijven (doekaart 5). Als jullie er tussentijds niet uitkomen, zijn er hulplijnen (te herkennen aan de petjes) in de zaal.

TEN SLOTTE

Jullie oplossingen/aanpak van de doekaarten schrijft de spelleider op het invulformulier. Na afloop van het spel komen deze invulvellen op een wand te hangen. Beoordeel vervolgens elkaars ideeën en plannen met de bijgeleverde stickers. Iedere speler krijgt vijf stickers.

TIPS VOOR DE SPELLEIDER

1. Zorg dat iedereen te allen tijde in zijn/haar rol blijft! Leid de spelers ernaartoe terug als ze eruit stappen.
2. Houd de tijd in de gaten met je mobiele telefoon. Geef per opdracht aan hoeveel tijd er nog is.
3. Zorg dat jouw werkgroep concrete afspraken maakt. Beantwoord dus de vragen op de doekaart.
4. Mocht het gesprek een andere kant opgaan, leid jouw werkgroep dan weer terug naar de concrete opdracht.

Succes en veel spelplezier!